04/03/2019

Ο Άγιος Παΐσιος για τον θυμό

/ Ορθόδοξες Προβολές

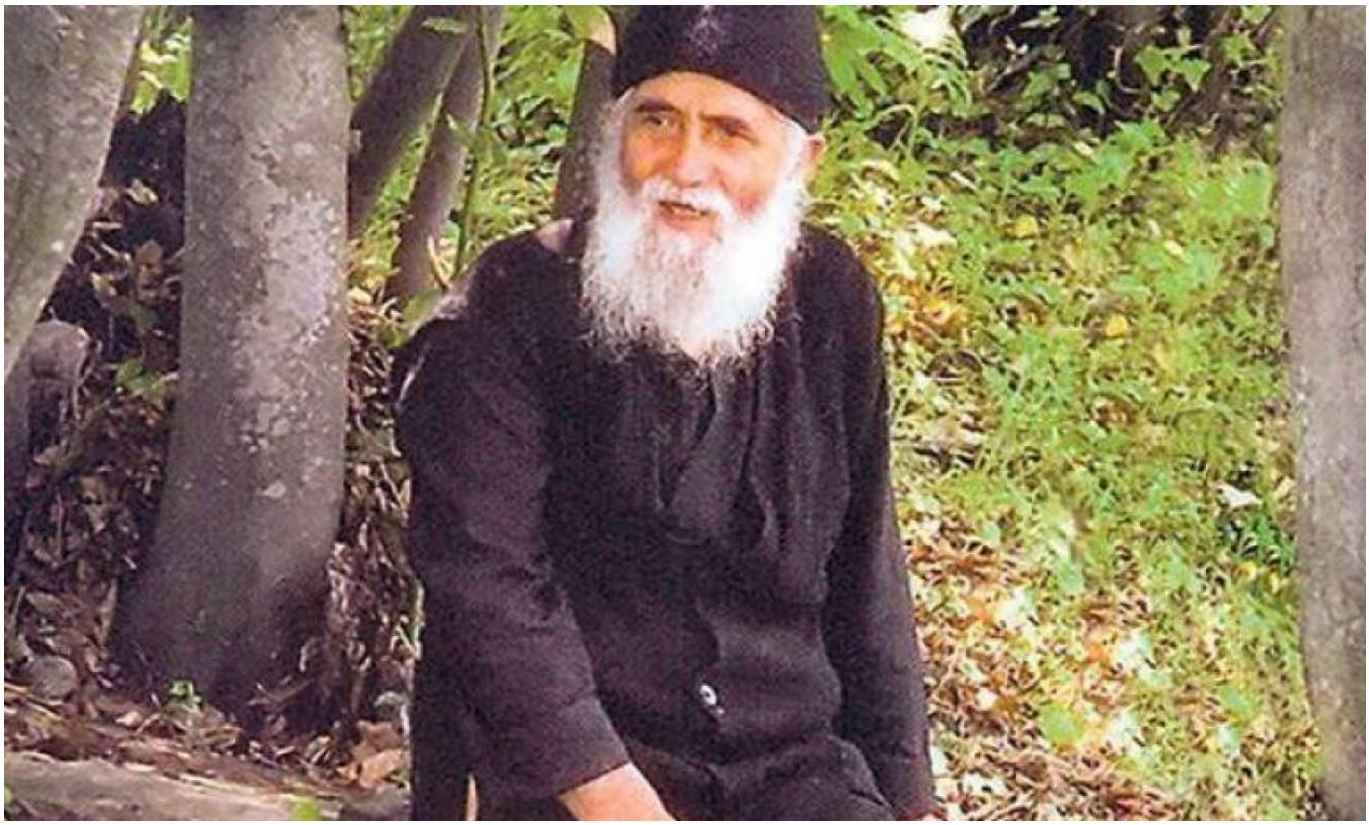

Άγιος Παΐσιος: Γέροντα, εγώ νομίζω ότι δεν θυμώνω, αλλά απλώς νευριάζω.
– Πώς γίνεται αυτό, βρε παιδί; Αν νευριάζης, πρέπει να εξετάσης να δης μήπως έχεις το πάθος του θυμού. Άλλο αν κάποιος νευριάση και πη καμμιά κουβέντα, επειδή είναι νευριασμένος ή έχει κάποιο πρόβλημα, έναν πόνο κ.λπ. Τότε «καλημέρα» να του πη ο άλλος , «δεν με παρατάς κι εσύ!» – μπορεί να του απαντήση.
Μα καλά, «καλημέρα» του είπε• δεν του είπε κάτι κακό. Αυτός όμως είναι κουρασμένος, έχει τον πόνο του, γι' αυτό αντιδρά έτσι. Βλέπεις, και το πιο υπομονετικό γαϊδουράκι, όταν το παραφορτώσης, θα κλωτσήση.

– Γέροντα, όταν δεν είμαι συμφιλιωμένη με τον εαυτό μου, μου φταίει το καθετί και αντιδρώ.

– Αν δεν είσαι συμφιλιωμένη με τον εαυτό σου , αυτό σημαίνει ότι έχεις μια πνευματική αδιαθεσία και είναι φυσικό μετά να αντιδράς. Όπως, όταν κάποιος είναι σωματικά άρρωστος, χάνει καμμιά φορά την υπομονή του και κουράζεται λ.χ. να ακούη τους άλλους να μιλάνε, έτσι και όταν δεν είναι σε καλή πνευματική

κατάσταση, του λείπει η εγρήγορση, η υπομονή , η ανεκτικότητα.

– Τι φταίει, Γέροντα, που θυμώνω με το παραμικρό;

– Φταίει που πιστεύεις ότι πάντοτε φταίνε οι άλλοι. Ο θυμός σ’ εσένα ξεκινάει από τους αριστερούς λογισμούς που βάζεις για τους άλλους. Εάν βάζης δεξιούς λογισμούς, δεν θα εξετάζης τί σου είπαν ή πώς σου το είπαν, θα παίρνης το βάρος επάνω σου και δεν θα θυμώνης.

Διαβάστε εδώ: Αγιος Γέροντας Παΐσιος: «Τι ευλάβεια είχαν παλιά!»
– Όμως, Γέροντα, δεν μπορώ να πιστέψω ότι πάντοτε φταίω εγώ.

– Φαίνεται, υπάρχει μέσα σου κρυφή υπερηφάνεια. Να προσέχης, γιατί ο θυμός έχει μέσα δικαιολογία, υπερηφάνεια, ανυπομονησία, αναίδεια.

– Γέροντα, γιατί σήμερα οι άνθρωποι νευριάζουν τόσο εύκολα;

– Τώρα και οι μύγες νευριάζουν! Έχουν πείσμα, θέλημα!... Παλιά, αν τις έδιωχνες, έφευγαν. Τώρα, επιμένουν... Είναι όμως αλήθεια ότι και μερικά επαγγέλματα σήμερα όχι μόνο δεν βοηθούν για την ψυχική ηρεμία, αλλά και τον εκ φύσεως ήρεμο άνθρωπο μπορεί να τον κάνουν νευρικό.

– Γέροντα, εγώ όταν ήμουν στον κόσμο, θύμωνα πολύ• τώρα στο μοναστήρι γιατί δεν θυμώνω;

– Πολλές φορές ,από μερικές εξωτερικές αφορμές αγανακτεί ο άνθρωπος και ξεσπά, επειδή δεν αναπαύεται με αυτό που κάνει και θέλει κάτι άλλο. Αυτές όμως οι αντιδράσεις είναι εξωτερικές σκόνες που φεύγουν, όταν βρη ο άνθρωπος αυτό που τον αναπαύει.

από τους Λόγους του αγίου Παϊσίου